

SZÍPORKA

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM ELEMI OSZTÁLYOS TANULÓINAK LAPJA

2021/2022-es tanév, I. félév

31. SZÁM

ELŐKÉSZÍTŐ OSZTÁLYOS TANULÓINK:

Hagyományos előkészítő osztály
Pál Krisztina tanítónő

Acsinte Norbert, Ambrus Albert, Bucovicean Victor, Buculei Patrick Dumitru, Crăciunov Blanka Mária, Csortán Ingrid, Csúry Márk, Demeter Ágnes, Demjén Rafael, Fa Dóra Szintia, Géczi Márk, Hindrich Miriám, Keresztes Pelbárt, Lőrincz Dávid, Mátyási Norbert, Mészáros Inge, Mîțu Ioana Antonia, Necker Samirah-Melisa, Niculae Tudor, Pósa Albert Dominik, Simo Andrei, Uszkai-Gyuritza Arnold.

Lépésről lépésre előkészítő osztály
*Bakos Ágnes Mónika és
Tasi Ottilia Gyöngyvér tanítónők*

Albert Adél, Baba Anita Eliza, Balint Albert Rafael, Bogdan Szofia, Boier Robert Albert, Borsos Boglárka, Bozso Judit, Földváry Tessza Anaisz, Iacob Elke, Kaizler Áron Dávid, Kása Emily, Kása Hanga, Kiss Oliver, Miclea Krisztián Ádám, Miclea Kristóf Ákos, Peter Alexandra Sofia, Pop Eva Octavia, Rakoczi Róbert Iosif, Sentean David Mark, Sütő-Egeressy Ana, Szappanyos Krisztian, Szilágyi Antal Eörs, Vad Erik Magor, Vesalon Emma, Vințan Júlia.

Visszatekintő az első félév eseményeire

- ❖ 2021. szeptember 13. **Tanévnyitó ünnepség**
- ❖ 2021. szeptember 23. **Pendergő** zenekar szabadtéri előadása
- ❖ 2021. szeptember 25. **Szabadtéri Játsszóház**, valamint a **Csacsifogat** című bábelőadás megtekintése a Temešvári Magyar Napok keretében
- ❖ 2021. október 1. **Iskolakezdők** köszöntése és a **Rákóczi Szövetség** ösztöndíjainak átadása
- ❖ 2021. október 22. **Kriza János mesemondó verseny** megyei szakasza
- ❖ 2021. november 2. **Őszi betakarítás** az iskolakertben
- ❖ 2021. november 13. **Magyar nyelv napja** a budapesti Sztéhlo Gábor Evangélikus iskola tanulói, az augsburgi Szent László Magyar Katolikus Misszió diákjai, a dévai Szent Ferenc Alapítvány tanulói és iskolánk II. Lépésről lépésre osztály diákjainak közös ünneplése
- ❖ 2021. november 16. **500. iskolai nap** ünneplése a III. Lépésről lépésre osztályban
- ❖ 2021. november 22. **Észpörgetők Matematika Klubja**, első találkozó
- ❖ 2021. november 26. **Rákóczi Szövetség továbbképzője** óvodapedagógusok és alsó tagozatos tanítók számára Szegeden
- ❖ 2021. december 2. **Első adventi gyertyagyújtás**
A IV. osztályosok **Mikulásváró** meglepetés-előadása az óvodásoknak
- ❖ 2021. december 3. **Mikulásváró Játsszóház** az iskolában
- ❖ 2021. december 6. **Második adventi gyertyagyújtás**
Szent Miklós napjának megünneplése a Hagyományos I. osztályban
- ❖ 2021. december 7. **200. iskolai nap** ünneplése az I. Lépésről lépésre osztályban
- ❖ 2021. december 13. **Harmadik adventi gyertyagyújtás**
Észpörgetők Matematika Klubja, második találkozó
- ❖ 2021. december 14. **Panov apó karácsonya**, bábelőadás az elemi osztályokban
Adventi gyertyaláng, a Hagyományos III. osztály és a 8-as számú Napközis Óvoda növendékeinek közös adventi tevékenysége
- ❖ 2021. december 16. **Panov apó karácsonya**, bábelőadás az elemi osztályokban
A Hagyományos III. osztály ünnepi produkciója
A **Hagyományos előkészítő** osztály és a 16-os számú Napközis óvodások közös ünneplése
- ❖ 2021. december 17. **Kingrica zenés karácsonyi játsszóház foglalkozásai** a Lépésről lépésre előkészítő osztály, a Lépésről lépésre III. osztály és a 26-os testvéróvoda; a Hagyományos II. osztály; a Lépésről lépésre II. osztály és a 2-es számú Napközis óvodások ünneplésének keretében
- ❖ 2021. december 20. **Negyedik adventi gyertyagyújtás**
Kalendorok karácsonyi története: a Hagyományos I. osztály előadása, közös ünneplés a Mosnicai óvoda növendékeivel
- ❖ 2021. december 21. **Elemi osztályok karácsonyi előadása az iskola udvarán**
Karácsonyi ünnepély a Lépésről lépésre I. és III. osztályban
Közös online **karácsonyi műhelyt** tartott a 11-es Napközis Óvoda magyar csoportja és a Lépésről lépésre IV. osztály
- ❖ 2021. december 22. **Karácsonyi kézműves műhelyt** tartott a Lépésről lépésre IV. osztály
- ❖ 2022. január **Sziporka 31.számának megjelenése**

Válogatott írások

Szél úrfi esernyője

Szél úrfi már megunta a Nyarat, mert mindig a vitorlásokat kellett repítenie. Egyszer csak gondolt egyet, s elfújta a Nyarat. Az Ősz megérkezett a nyár helyébe gomolygó felhőivel. Megköszönte Szél úrfinak.

Pár nap múlva látta Szél úrfi a változásokat: a falevelek táncot jártak, a fák szép ruhákat vettek magukra, a fecskék és a gólyák készültek a nagy útra, az erdőben a medvék, sünök és a mormoták meg a téli álmra. Szél úrfi egy nap arra ébredt, hogy hideg, kövér esőcseppek cseperegnek rá. Keresett magának egy kis gyantát, leveleket és egy ágat. Majd ezekből elkészítette az esernyőjét. Elindult, hogy segítsen Ősznek. Ősz nem tudta elvinni a leveleit, ezért megkérte Szél úrfit, hogy hordja szét őket. Ebben segített Szél úrfi.

Szél úrfi látta másnap, hogy az emberek betakarítják a termést, a gyerekek iskolába mennek, és a vándormadarak fészkei üresek. „Nagyon gazdag és szép az ősz!” – gondolta Szél úrfi.

Mikor tegnap kinyitottam az ablakom, kaptam egy levelet Ősztól. Azt üzenté:

Gyertek, gyerekek iskolába!

Fórika Tamás, Lépésről lépésre IV. osztály

Troli története

Volt egy levélcsúszda. Neve: Troli. Kihiköhi a poros út szélén, mert senki sem akart rajta csúszdázni.

- De - Öööö- kezdte a szokásos mondanivalóját Troli. Érdemes várni a gyerekeket. – mondta.

Egyszer, puff, piff, paff, peff, bum, bam! Jött tíz gyerek. Hű, de megörült Troli! Folyton a gyerkőcökön tartotta a szemét, nehogy baj történjen.

Mert a gyerekek nélkül Troli unta magát.

Így volt, vége volt.

Marconescu Roland, Hagyományos II. osztály

Az egér és a sün

Egyszer a sün almát talált. Felvette és tovább ment. Találkozott egy egérrel és így szólt:

- Szia! Mit csinálsz abban a lyukban?
- Hogy én? Valami baj van? Nem, csak megkérdezném...
- Jó! De úgy érzem, valami megfogott.
- Az egy cica! Állatok, támadás!
- Jaj, ne! – mondta a cica ijedten és elszaladt.

Szász Tímea, Hagyományos II. osztály

A sün almát meg körtét keres

Volt egyszer egy kis sün. Nagyon éhes volt. Gondolt egyet és így szólt:

- Én elmegyek almát meg körtét keresni.

Elment, mendegélt az erdőben, amikor épp lepottyant egy alma. Örömeben így szólt:

- Végre találtam egy almát!

Úgy örült, hogy meg sem ette, hanem a hátára tette és ezt mondta:

- Még kell körte is, nem csak alma.

Újból elment az erdőbe. Keresett körtét, de nem talált.

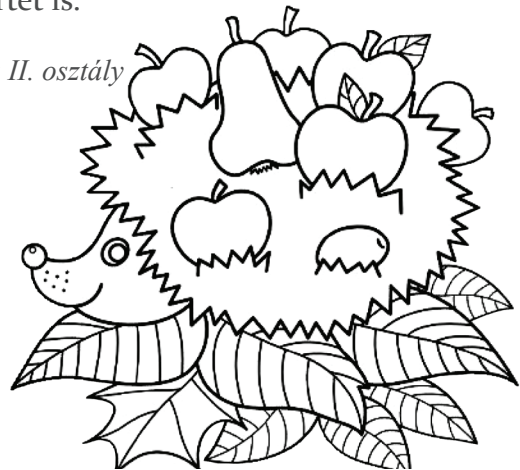
- Hol van itt körte? – nézett körül a sün. Talált is egy körtét.

Úgy megörült, hogy végül megezte az almát is és a körtét is.

Ari-Török Kimberley, Hagyományos II. osztály

A kis sün almát keres

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy kis sün, aki almát keresett, mert éhes volt.

Ment megndegélt, amikor egy faházhoz ért. Ott lakott egy kisfiú, aki kinyitotta az ajtót és meglátta a kis sünt, aki almát keresett.

A kisfiú megrázta az almafát. Az almák lepotyogtak a fáról. A kis sün felvette az almákat és mind megezte.

Itt a vége, csapja meg az ostor vége.

Borsos Hunor, Hagyományos II. osztály

A sün és az egér

Az erdő közepén lakott egy sün. Amikor a sün elment sétálni, találkozott egy egérrel. Beszélgettek, mulatoztak, utána elbúcsúztak.

Másnap újból találkoztak, de a sün csapdába esett. Az egér gondolkodott, majd fákat szedett és egy létrát készített, hogy a sün ki tudjon mászni.

A két barát együtt elsétált.

Lázár Tibor Lóránd, Hagyományos II. osztály

A tündér levele

Egyszer régen, volt egy öreg fa. Ősz volt, hideg volt, hullottak a levelek. Arra járt egy tündér, aki nagyon fázott és már esteledett is. Arra gondolt, hogy elvesz egy levelet és lehunyja a szemét.

Reggel észrevette, hogy a levele eltűnt és megijedt.

Azt kérdezte:

- Hol van a levelem? – sírt a tündér, sírt az óriás tölgyfa alatt.

Arra repült Pihe, a katica.

- Miért sírsz? – kérdezte tőle Pihe.

- Elvesztettem a leveletem.

- Ez nem nagy baj! – mondta Pihe. Tudom, hol lehetne a leveled.

Pihe és Szellő elmentek, hogy megtalálják a levelét. Az úton találkoztak egy Méhecskével. Megkérdezték, hogy látta-e a levelet.

- Láttam! Most fújta el a szél. – válaszolta a kis méhecske.

- Ott van! Fogjátok meg! – mondta Szellő.

Pihe megfogta a levelet. Szellő megköszönte és örökké hálás maradt.

Márton Emma, Hagyományos II. osztály

A kékpöttyös rája szökése

Volt egyszer egy rája, Pöttyös. Egy napon Pöttyöst kifogták a tengerből, hogy elvigyék egy óceánáriumba. Kevéssel az óceánáriumba kerülése után Pöttyös elhatározta, hogy ő bizony innen meg fog szökni, ha török, ha szakad.

Egyik etetés alkalmával minden ügyességét bevetve beleugrott egy vízzel teli kocsiba, ahol meglapult. Pár óra elteltével az ott dolgozó ember kitolta a

kocsit egy teherautóba. A teherautó megindult a tenger felé, hogy újabb állatokat hozzanak az óceánáriumba. Amikor Pöttyös meglátta a tengert, úgy gondolta, hogy beugrik a vízbe, de úgy tűnt neki, hogy az még nagyon messze van, ezért inkább nem próbált meg beleugrani. Kezdett beletörődni a sorsába, hogy neki az óceánárium lesz élete végéig az otthona, amikor észrevette, hogy a teherautó legurul a tengerpartra. Összeszedte minden bátorságát és nagy örömmel beleugrott a tengerbe.

Így szökött meg a kékpöttyös rája az óceánáriumból.

Péter Barnabás, Hagyományos III. osztály

Fehér agyar

Fehér Agyar egy farkas volt, aki minden éjjel felmászott egy sziklára, főként teliholdkor, hogy üvöltsön.

Nem messze a sziklától lakott egy nyúlcsalád, akiket sohasem zavart a farkas, ugyanis jó barátok voltak.

Fehér Agyar mindig akkor üvöltött, amikor a nyúlcsalád már rég aludt, hogy ne ébressze fel őket.

Amikor reggel lett, akkor a nyúlcsalád kipihenten ébredt,
VÉGE

Szövérdfi-Szép Noémi, Hagyományos II. osztály

A labda

Volt egyszer hol nem volt, volt egyszer egy dingó, akit Bubunak hívtak.

Ez a kis vadkutya nagyon okos volt, sokat szeretett volna tanulni. Egy napon így szólt az anyukája:

- Van egy ötletem, Bubu! Mi lenne, ha beíratnálak a kutyaiskolába?

- Ez jó lenne! - válaszolt Bubu.

Másnap anyukájával elindultak az iskolába. Ott sokféle izgó-mozgó kiskutyus volt már jelen, de egyik sem volt dingó.

- Szép, jó reggelt kutyusok! köszöntötte őket a kutya tanító néni, de senki sem vette figyelembe.

Nagy zűr támadt az iskolások között. A zaj, lárma egyre jobban fokozódott, a kutyusok összevissza szaladgáltak, ugattak s egyre ingerültebbek lettek. A tanító néni megpillantott az egyik szájában egy labdát, s még mielőtt tehetett volna valamit, a kutyusok kirohantak a folyosóra, onnan pedig az udvarra. Mindenki a labdát akarta megszerezni magának, még Bubu is, pedig ő tényleg icuri-picuri volt a többiekhez képest.

Bizony nehéz volt megnyugtatni ennyi rakoncátlan kiskutyust, ezért aznap Bubu szomorúságára, elmaradt a tanítás.

Jurescu Lara, Hagyományos III. osztály

Olívia és Cirmi

Olíviát anyukája meglepte születésnapjára egy kiscicával, Cirmivel.

A kislány és házi kedvence nagyon jól egyeztek, sokat játszottak együtt. Egy alkalommal, mikor Olívia hazaérkezett az iskolából, nagy meglepetésére, nem találta Cirmit. Sok keresés és hívogatás után, halk nyávogást hallott egy magas fa tetejéről.

Mivel Cirmi nem tudott lemászni a fáról, a kislány megkérte apukáját, hogy segítsen neki leszedni a cicát. Kisebb, nagyobb bonyodalom után, egy hosszú létra segítségével sikerült is.

Nagy volt az öröm, hogy jól végződött a veszélyes kaland.

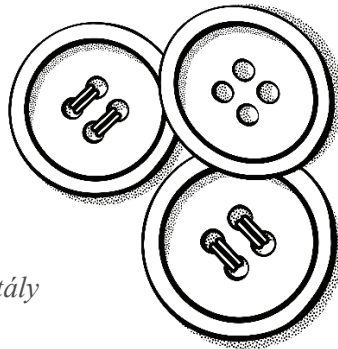
Ari-Török Brittany, Hagyományos III. osztály

Vásári kikiáltók:

Piaci reklámozás

Nyalókákat tessék venni,
Gyermekeknek kedvencei.
Epres, narancsos, citromos,
Ezek a legfinomabb ízek most.

Juhász Pálma, Hagyományos IV. osztály

Gombot, gombot vegyenek!
Két garas az ára!
Ékes, kékes, mint a páva,
Szép lány ilyet tűz magára.
Két garas az ára!
Gombot, gombot vegyenek!

Copocean Alessia, Hagyományos IV. osztály

Erre, erre gyerekek,
Szép könyveket vegyetek.
Regényt, mesét, verset,
Mindenféle szépet.

Demeter Zsófia, Hagyományos IV. osztály

Szőlő eladás

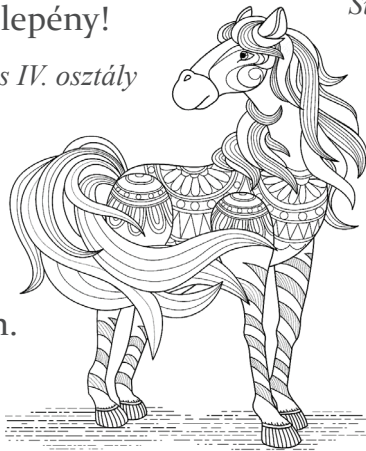
Elmúlt a nyár, itt az ősz,
Szőlőt őrizte a csősz.
Leszedtem és eladom,
Ízleni fog, fogadom!
Fehéret és feketét vegyenek,
Édes szőlőt egyenek!
Télen lesz a disznótor,
Amihez illik a finom bor.

Sükösd Szende, Hagyományos IV. osztály

Vegyék, vegyék,
Meleg még a kenyér!
Olyan finom, mint a túróslepény!

Oszlanczi Dávid, Hagyományos IV. osztály

Van nekem két lovam ám!
Csikóból meg nyolc patám.
Próbáláshoz egy krajcár,
Tíz krajcárért egy ló jár.
Fogát ne nézd hejhó már!
Egy csikó meg hét krajcár.

Rzepecki Maya, Hagyományos IV. osztály

Van nekem ám,
Van nekem kiskomám.
Adok neked kedvet,
Hogy egyél finom epret.
De mosd meg előtte,
Hogy a bacillus legyen mögötte.

Szűcs Tamás, Hagyományos IV. osztály

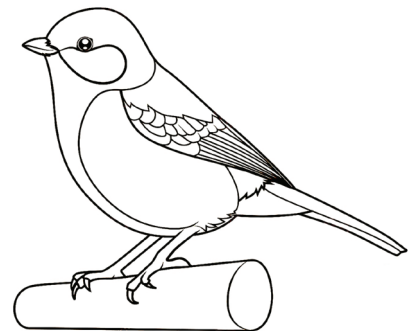
Körte-vásár

Vegyenek, vegyenek!
Körtét vegyenek!
Egy pengőért egy körte,
Kettőért a párja,
Háromért annak a duplája.

Craioveanu Ágnes, Hagyományos IV. osztály

Hívogató

Kedves, kicsi cinege,
Zavar az ősz hidege?
Ha korog a hasikád,
Falatozni gyere át.
Ha üres a kamarátok,
Hozd az összes jóbarátod!
Sok kis éhes cinke helyett
Töltse be zshivaj a teret!

Szövérdfi-Szép Noémi, Hagyományos II. osztály

Versek

Kaktuszbolt

Gyertek, gyertek,
Vegyetek kaktuszt.
Elágazóst, tuskést, morcost,
De van mókás, vékony, csíkos,
Mert jó hangulatot hoz.

Nem kell nagyon piszkálni,
Mert nagyon fog fájni.
Ne öntözd túl sokat,
mert még elrothad.
Ha elrothad, elszomorodsz,
kaktuszt venni már sosem fogsz.

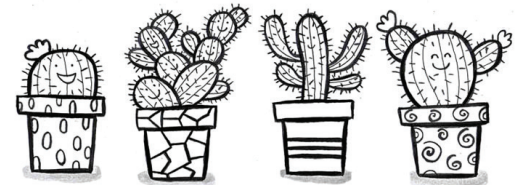
Szűcs Petra, Hagyományos IV. osztály

A kis róka

Élt egyszer egy kis róka,
Puha, selymes volt a farka.
Nem oly régen született,
Kívánta a meleget.

Aggódik is eleget,
Csirkecombot hol ehet?
Csirkeólba ment be lopni,
Sirekült is csirkét fogni.

Zabos Krisztina, Lépésről lépésre I. osztály

Manók

Csingi-lingi, csudajó,
Jön már végre a Télapó!
Hallatszik a nótaszó,
Hogy örül a sok földlakó.

Erdő szélén házikó,
Ide hoz sok ajándékot a Télapó.
Várják a gyerekek egész éjjel,
Jók voltak ebben az évben.

Messze innen, Északi Sarkról
Származik a Télapó.
Ott dolgozik a varázsgyárban
A sok kismanó.

Kismanók szorgosak,
Egész nap dolgoznak.
Gyerekek, mit álmodnak,
Karácsonyfa alatt találnak.

Muşceac Norbert, Hagyományos III. osztály

Ünnepi öröm

Beköszöntött December,
Örömmel én vártam.
Ez a kedvenc hónapom,
Ünnepel a családom!

Előbb jön a Mikulás,
Szarvas húzta szánon.
Csengettyűje hallatszik,
Messze földön, tájon.

Később pedig hull a hó,
Olyan, mint egy álom!
Kristályszerű takaró,
Lepi el a várost.

Fenn az égben millió
Csillag fénye árad.
Minket pedig csoda vár,
Hisz itt jön a karácsony!

*Flori Mária Izabella,
Lépésről lépésre IV. osztály*

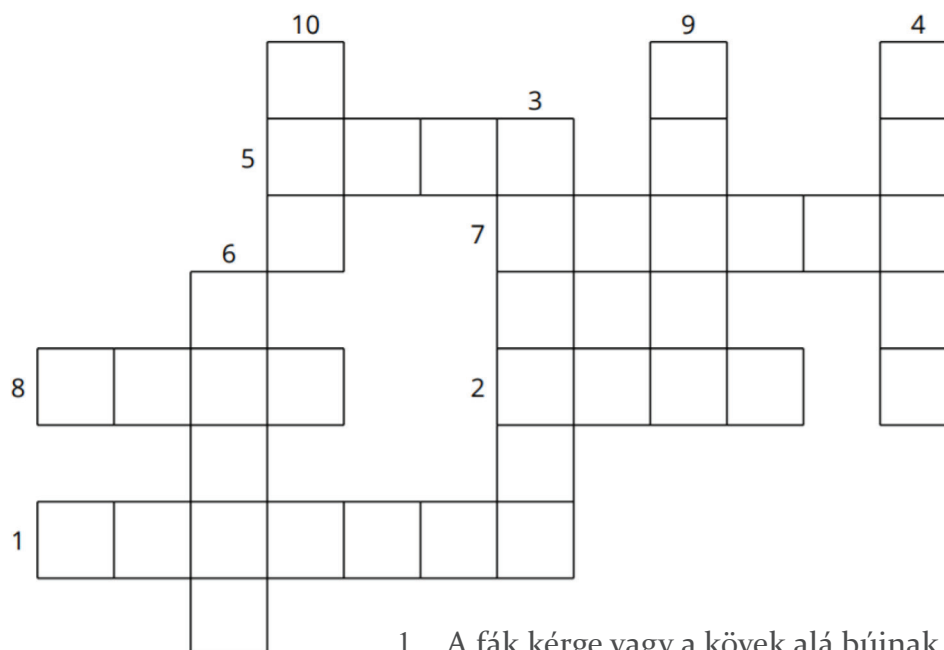
Kik alszanak téli álmot?

A hosszú tél, a fagyos nappalok és éjszakák minket is arra készítet, hogy bekuckózzuk magunkat a jó meleg ágyba, és bizony szeretünk hatalmasokat aludni. Az állatok téli álma, hibernálás azonban egészen másként zajlik és más célt is szolgál. A hibernálás szó a latin hibernus szóból ered. Jelentése pedig: téli, télies. A téli zord idő arra készíteti az állatokat, „takarékos üzemmódba” kapcsoljanak, azaz kevés energiát felhasználva, inkább álomba szenderülve vészeljék át a telet. Viszont a hibernálásra készülődve, az állatok gondoskodnak hasukról. A kígyók és a teknősök jól belakmároznak mielőtt téli álmukba merülnek, így ez hosszú időre elegendő nekik. Más állatok, mint a medve vagy a sündisznó, a nyáron elraktározott zsírréteget égetik el a hibernálás ideje alatt. Vannak olyan állatok, mint például a mókusok és a hörcsögök, amelyek nem tudnak elegendő zsírréteget felhalmozni testükön, élelmet kell elraktározniak odújukba, ezért párszor kénytelenek felébredni a tél folyamán, hogy lakmározzanak. A rovarok pedig semmit sem esznek a téli álom előtt.

Mi is történik a hibernálás ideje alatt? Az állatok szívverése lelassul, testhőmérsékletük lecsökken. Az állatok teste ilyenkor szabályozza a hőt, hogy megfelelő legyen a hibernálásra. Úgy sikerül átvészelnük a hideget, hogy csak minimális energiát használnak ilyenkor.

A leghosszabb időszakot a mormota, a pele és a medve alszik át – ők 6-7 hónap hibernálás után ébrednek.

Miért jó tehát a téli álom? Azok az állatoknak, amelyek itt maradnak, alkalmazkodniuk kell a környezet változásához, a hideg, fagyos tél cudar körülményeihez. Ezeknek az állatoknak a hibernálás az egyetlen menedék a túléléshez.

1. A fák kérge vagy a kövek alá bújnak.
2. Megdézsmálja a pockok tanyáját.
3. Sűrűn járnak fel élelemért.
4. Odúja mélyén szendereg.
5. Földalatti vackában alszik.
6. Nem alszik igazi téli álmot.
7. Elrepültek Afrikába.
8. Az erdészek gondoskodásától függenek.
9. Elvermelték magukat.
10. Októberben fészkébe bújik és elalszik.

(A válaszok keverve: róka, őzek, gólyák, mókus, rovarok, eger, sün, ürge, halak)

Van-e vakációja a Télapónak?

Azt hiszitek, hogy a Télapónak nincs vakációja? Hát persze, hogy van! Mégpedig fél év!

A vakációban sokat pihen, sok időt tölt Karácsony asszonnyal és még a díszítést is szívesen bevállalja.

Egy nap azonban nem tudta mihez kezdjen. Elhatározta, hogy megpróbál munkájára összpontosítani, de nem sikerült. A manók is megpróbáltak ebben segíteni neki, de így sem sikerült. Később bevett egy varázslatos gyógyszert, de az sem tette meg a kellő hatást.

A sok próbálkozás miatt, pár nap múlva az egész Karácsony város fáradt lett. Abban a pillanatban emlékezett valamire, mégpedig arra, hogy elfelejtett fáradtság elleni port szétszórni a városban. Először szobájában szórta szét, utána a városban. Ezután mindenki sikeresen és jókedvűen tudott dolgozni, és így karácsonyig minden gyermeknek elkészült legalább egy ajándék.

Ettől a naptól kezdve, a Télapó sosem felejtette el egyszer egy héten szétszórni a fáradtság elleni port Karácsony városára.

Schwarz Oliver Roland, Hagyományos III. osztály

Gherghinciu Carla rajza,
Lépésről lépésre I. osztály:

Kása Erik rajza,
Hagyományos III. osztály:

A Mikulás elveszett sapkája

A Mikulás kereste a sapkáját a műhelyében, de nem találta. Elment a játégyárba és kérdezte a manókat, látták-e a sapkáját, de mindig ugyanazt a választ kapta, hogy „Nem láttam, Mikulás”. Utána elment az édességyárba. Ott is megkérdezte a manókat, de itt is ugyanazt a választ kapta, hogy nem.

Elment a konyhába, hogy igyon egy forró csokoládét és gondolkozzon, hogy hová is tehetette a sapkáját. Akkor elment mellette egy a manó, aki éppen takarított, és a Mikulás megszólította:

- Láttad-e a sapkámat, Pistike?

- Igen, láttam biza Mikulás! Emlékszem, tegnap kimostad, hogy legyen tiszta és száradni hagytad a fürdőszobában- válaszolt a manó.

Erre a Mikulás elszaladt a fürdőszobába és megtalálta a sapkáját a fűtőtesten.

Ezek után a Mikulás nagyon boldog volt, és nyugodtan indulhatott kiosztani a gyermekek ajándékait.

Gáll Laura, Lépésről lépésre IV. osztály

A Mikulás elveszett sapkája

Egész évi nagy készülődésében nagyon elfáradt a Mikulás és úgy döntött, hogy lepihen egy kicsit mielőtt kihordaná a gyerekeknek az ajándékokat.

Igen ám, de elfelejtette, hogy nem szabad levennie a ragyogó piros sapkáját, mert abban tartotta titokban a varázsporát. Ugyanis a varázspor által lesznek képesek repülni a rénszarvasok. Alvás előtt letette a csodasapkát az éjjeliszekrényére. Volt a Mikulásnak egy huncut kutyája, amely ott szundikált a meleg kemence mellett. Amint a Mikulás álomba merült, a kis rosszcsonc ellopta a piros sapkát, és bebújt vele az ágy alá, ahol össze-vissza rángatta. A varázspor az egész házban lebegett. A tolvaj kutya tüsszenteni kezdett, amire a Mikulás felriadt álmából. Ijedten vette észre, hogy eltűnt a szép piros sapkája, a benne lévő varázssporral együtt.

A szomszédban lakott a Mikulás ellenfele, Jégasszonyság, aki nem szerette a gyerekeket és minden évben virgácsot meg szenet dugott a csizmájukba. Éppen szellőztetett, amikor a Mikulás játékos kutyája kirepítette az értékes sapkát az ablakon, és az bepottyant hozzá. Mivel egyszer egy titkos manókém elmondta neki, hogy a Mikulás a piros sapkájában rejtegeti a varázsporát, nagyon megörvendett, hogy most éppen hozzá került. Esze ágában sem volt visszaadni!

A Mikulás aggódva jött-ment a lakásban. Kereste az elveszett sapkáját mindenféle, még a manógyárba is bekukkantott, de ... sehol semmilyen piros sapkát nem vett észre. Kétségbeesett, mert tudta, hogy a sapkája nélkül nem sikerül kiszállítania az ajándékokat a gyerekeknek.

Szomorúan visszaballagott a szobájába. Amikor belépett, látta, hogy a kutyája az ablakban ugat Jégasszonyság lakása felé. A szomszédba pillantott és észrevette ellenfele kezében az ő elveszett piros sapkáját. Gyorsan kiszaladt a tornácra, és megkérte szépen Jégasszonyságot, hogy adja vissza neki, mert nagy szüksége van rá. Jégasszonyság azt felelte, hogy csak két manóért cserébe hajlandó visszaadni. A Mikulás elszomorodott, de mivel nagyon közel volt az ajándékok szállítási napja, nem volt mit tennie, és elfogadta az ajánlatot. Úgy gondolta, azt a két manót adja cserébe az elveszett sapkáért, akik nem figyeltek eléggé az ő kiskutyájára.

Jégasszonyság átvitte Mikulásnak a fontos sapkát, és megkapta cserébe a két manót. Így jöttek létre a Krampuszok, és azóta a Mikulás soha többé nem vette le a piros sapkáját a fejről, még alvás közben sem.

Dotterer-Kiszely Máté, Lépésről lépésre III. osztály

Karácsony

Leesett az első hó. Lilla és Alex, a két testvér, feldíszítették a szobájukat és izgatottan várták a karácsonyt.

Karácsonyi képeslapokat készítettek a barátoknak, rokonoknak, majd másnap feladták őket a postán.

December 23-án megérkezett Lilla és Alex nagymamája. A gyerekek örömmel fogadták és alig várták, hogy elkezdjék a sütést. Az ünnepi finomságokat minden évben a nagyival közösen készítették. A mézeskalács díszítést várták a legjobban, ilyenkor nagyon jól szórakoztak és közben mókás mintákat alkottak.

December 24 -én az egész család templomba ment, és este átjöttek az unokatestvéreik, Viktória és Kristóf. Jóízűen falatozták az elkészített süteket, körbeállták a karácsonyfát és karácsonyi dalokat énekeltek.

Másnap reggel, december 25 -én, a karácsonyfa alatt rengeteg ajándékot találtak. Izgatottan bontogatták a dobozokat és nagyon örültek az ajándékoknak.

Szász Boglárka, Lépésről lépésre IV. osztály

A karácsonyi kívánság

Volt egyszer hol nem volt, volt egyszer az Északi sarkon egy nagyon kicsi egér.

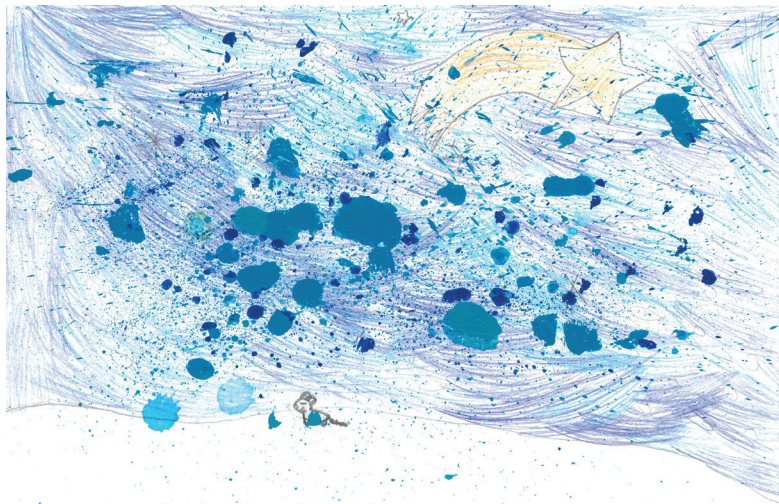
De a kiséger szomorúan lógatta fejecskéjét, mert nagyon hideg volt és nem talált élelmet. Borzalmasan hűvös volt kint, és közben az emberek a meleg tűz mellé ültek melegedni, falatozni. Amikor az egérke oda akart menni egy kicsit a tűzhöz, hogy megmelegedjen, az emberek elzavarták.

A kiséger elindult a nagy hidegben, s azt hitte szegényke, hogy meg fog fagyni. Ment, mendegélt, közben arra gondolt, de jó lenne, ha egy házikót találna magának. Egyszer csak megpillantott valamit.

- Nicsak! Egy hullócsillag! -mondta magában.

Tényleg egy hullócsillag volt, amit látott. Az egérke alig hallhatóan elrebegette egyetlen kívánságát.

Képzeljétek, éppen szenteste volt, és az egér nemcsak meglátta a csillagot, hanem magába

szippantotta annak erejét és melegét. Csudajó érzés járta át a testét, már nem is fázott és a gyomra sem korgott.

Így teljesült a kiséger legnagyobb kívánsága.

Jurescu Lara, Hagyományos III. osztály

Erdei karácsony

Esteledett. Nagy hópelyhek szállingóztak. Hallottam az öregektől, hogy „kemény tél” lesz, amint a kandallóba begyújtottak. A férfiak fát hoztak szánkón az erdőből.

- Nekünk van mit enni! -szólt anya - Eleget gyűjtöttünk.

- Van bőven széna is! Pistiék sokat kaszáltak a nyáron.- folytatta apa.

Pisti, Zoli és János nagyobb testvéreim segítkeztek mindig a ház körüli munkákban. Itt falun az erdő mellett sok a dolog tavasszal, nyáron és ősszel is. Viszont télen mindenki pihen.

- De az erdei állatok mit esznek? -kérdeztem.

Szüleim, nagyiék nem hallották kérdésem, ezért félrehúztam a függönyt. Kinéztem az ablakon, és a sűrű havazásban megpillantottam egy anyaőzet két kicsi gidájával, amint a kertkapunál leskelődtek. Sírni kezdtem, elszorult a torkom. Ekkor valaki magához ölelt. János volt, nagyobbik fiútestvérem.

- Ne sírj, Emma! -suttogta. Reggel korán befogjuk Szellőt a szán elé, és viszünk kiaz erdőbe ennivalót az állatoknak. Szénát, kukoricát, sót, almát. Vizük van. Szerencsére a patak nem fagyott be. Megnéztem ma. Te is velünk jössz.

Reggel János és Pista magukkal vittek. Már nem havazott, de jó vastag hótakaró lepett el mindent. Szellővel hamar kiértünk az erdőbe a megpakolt szánkóval. Több helyre tettünk ennivalót, majd messziről figyeltük, ahogyan előmerészkedtek az állatok. Egy fenyőre János gömböket akasztott, majd ezt suttogta: „Szép karácsonyt nektek is, erdei állatkák!”

Nyakába ugrottam, úgy örültem.

Flori Izabella, Lépésről lépésre IV. osztály

A te neved nem „anyu”?

Cseng a telefon. Anna, egy négyéves kislány felemeli és elsőnek beleszól:

- Halló, ki vagy te?
- Szia! Én Emma vagyok, Tímea legjobb barátnője. Otthon van? Beszélhetek vele?
- Tímea? Nem ismerem Tímeát.
- Akkor biztosan elvitettem a számot. Elnézést kérek a zavarásért. Viszontlátásra!

Tímea ebben a pillanatban lép ki a fürdőszobából.

- Ki csengetett és mit akart?
- Egy Emma nevezetű néni kereste Tímeát. –felelte a kislány.
- Hát az nekem szólt kincsem, az én nevem Tímea.
- Hogyan? A te neved nem „anyu”? - kérdezte a kis csöppség édesanyjától.

Anyukája jót kacagott, majd ölbe kapva leánykáját, visszahívta Emmát és nevetve elnézést kért tőle a félreértésért.

A két barátnő azóta is sokat derült a törtéteken, Anna pedig megtanulta, hogy anyukájának is van keresztneve.

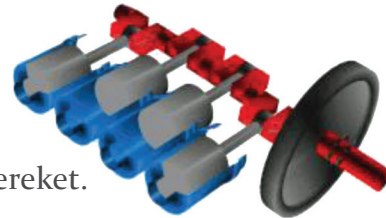
Szeghalmi Erika Bettina, Hagyományos III. osztály

Kis kíváncsiskodó

Énbennem egyszer felmerült egy olyan kérdés, hogy „Miként működnek a motorok?”. Kérdeztem apukámat, és ő elmondta nekem. Kicsit nehéz volt megérteni, de most már tudom. Titeket is érdekel? ☺ Tartsatok velem, hogy megtudjátok!

A motor felépítése

Az autónak a motor olyan, mint az embernek a szíve. A motornak hengerei vannak, amelyeket egy földalatti csatornához lehet hasonlítani. A hengerben mozog a dugattyú. A dugattyú meghajtja a főtengelyt és a főtengely forgatja a lendkereket.

A négyütemű benzinmotor működése

Miután elindítjuk, a motor a következő négy lépést teszi meg:

1. A dugattyú lefele halad és beszívja a hengerbe az üzemanyagot és a levegőt.	2. A dugattyú most felfele halad és összenyomja a beszívott keveréket.	3. Bumm! Egy szikrával felrobbantják az összenyomott keveréket és a robbanás lenyomja a dugattyút. Itt keletkezik a motor ereje.	4. Most a dugattyú felfele haladva, kinyomja a füstöt a hengerből. Sajnos, ez nem tesz jót a természetnek.

Ezután addig ismétlődnek a lépések, ameddig le nem állítjuk a motort. Remélem, ti is megértettétek. ☺ Legközelebb egy kvízzel jelentkezem.

Fórika Tamás, Lépésről lépésre IV. osztály

A KOLDUS LEÁNYA

Hol volt, hol nem volt, még az Óperenciás tengeren is túl, még az Üveghegyen is túl, ott, ahol a kurta farkú malac túr, még azon is túl, ahol a ház tetejére felmennek, s a kéményen leereszkednek, ott történt ez a mese.

Volt egyszer egy koldus és ennek egy szépséges leánya. Amint a leány felcseperedett, arra gondolt, hogy elindul szerencsét próbálni, hisz olyan szegények voltak, mint a templom egere.

- Járj szerencsével! – búcsúzott a szegény koldus a leánytól.

Amint ment, mendegélt a leány, egyszer csak beért egy rengeteg erdőbe. Oly sűrű volt ez az erdő, mint a sötét éjszaka. Ennek a sűrű erdőnek az egyik szegletében találkozott egy szegény emberrel.

- Édes leányom, se nem ettem, se nem ittam már három napja, szánj meg engem egy kis elemóziával!

- Adj Isten, öregapám! Szívesen megosztom veled kevés kis betevőm.

Hálából a szegény ember ezt mondta:

- Jótett helyébe, jót várj! – és adott neki egy furulyát – amikor bajban vagy, ennek a furulyának a dala elaltatja ellenséged.

Ezzel a leány odébb állt. Ahogy ment, mendegélt a sűrű erdőben, kijutott egy tisztásra, ahol egy hatalmas feneketlen tó ékeskedett. Amint ment a tó mentén, egyszer csak megpillant egy partra vetett szegény halacskát. Nagyon megsajnálta a halacskát és nyomban visszadobta a vízbe.

Ekkor a halacska megszólalt: - Jótett helyébe, jót várj! – és adott neki hálából egy kagylót, melyet ha bajban lesz és azt megnyitja, nyomban a segítségére kerekedik. A leány megköszönte a kagylót, tarisznyájába tette a furulya mellé és folytatta útját.

Már szürkület lehetett, amikor a leány megpillantott egy sánta cicát. Szegénynek tüske ment a lábába, s azért sántított és nyávogott fájdalmasan. Megsajnálta a cicát a leány és meggyógyította.

Ekkor a cica megszólalt: - Jótett helyébe, jót várj! – és adott neki egy kendőt. Ezt a kendőt, ha magadra teríted, láthatatlanná válsz mások számára. A leány megköszönte a kendőt, a tarisznyába tette a furulya és a kagyló mellé, majd folytatta útját.

Alig két nótányi időre megpillantott a távolban egy vakítóan szép palotát. – Ott biztosan meg fogom állni a helyem, szolgálni fogok annak a palotának úrnőjénél, és nem leszünk már szegények. – gondolta a leány.

A palotához vezető úton egy tó állta útját. Ezt egy sárkány őrizte árgus szemekkel. Ekkor eszébe jutott a szegény ember s annak furulyája. Elővette a furulyát és belefűjt. Hát lássatok csodát, a sárkány nyomban mély álomba merült. De a vízen mégsem tudott a leány átkelni, mert nem volt csónakja. Ekkor eszébe jutott a halacska, s annak segítő kagylója: megnyitotta a kagylót, s hát lássatok csodát, a víz ketté vált, s a leány átsétált rajta.

Tovább ment a leány, mendegélt, hegyeken, völgyeken át, de a harmadik völgyben megtorpant, hisz ott lakott három ördög. Ismét elővette a furulyát, s olyan mély álomba merültek az ördögök, hogy idáig hallatszott a horkolásuk.

Nyakába szedte a leány a lábait, s iparkodott továbbállni onnan.

A kastély kapuját egy medve őrizte. Ekkor eszébe jutott a cica, s annak csodatévő kendője: azt a leány magára terítette, s szépen átsétált a kapun.

A kastélyban a királyné úgy megörült, hogy megmenekültek a medve fogságából, hogy örömeiben a leánynak adta a fiát és fele királyságát is.

Nagy lakodalmat csaptak. Hetedhét országra szólót. De, aki nem hiszi, járjon csak utána!

Én pedig:

Felkaptam egy sánta lóra,

hadd buzdítsalak a jóra.

Kakas hátán lovagoltam,

s hetet-havat összehordtam.

Ezt a mesét a 2021-es Tekergő mesetábor résztvevői szőtték.

Táborvezetők: Balázs Melinda Enikő, Crepelca-Kovács Beatrix, Kasza Gabriella

Amennyiben tetszett a mese, a következő oldalon találsz egy hozzá illő társasjátékot, melyet szintén a **Tekergő mesetáborban** alkottak a résztvevők. Jó szórakozást!

Meseíró pályázat

Găurean Cristina falfestménye, mely iskolánk ebédlőjének falát díszíti.

Írj egy mesét!

A Bartók Béla Elméleti Líceum meseíró pályázatot hirdet.

Répa úrfi és társai elindultak kalandos útjukra. Vajon kikkel fognak találkozni? Mi történik velük utazásuk során? Írd meg a zöldségek kalandos utazásának történetét és küldd el nekünk! A legszebb mesék jutalomban fognak részesülni! A pályázatra II.-IV. osztályos diákok alkotásait várjuk. Az alkotásokat Word dokumentumban kérjük beküldeni a következő e-mail címre:

bakosagi67@yahoo.com vagy **kasa.gabriella@gapps.bartok.ro**

Egyéb adatok feltüntetése: a diák neve, osztály, iskolájának és tanítójának neve.

Beküldési határidő: 2022. február 20.

Eredményhirdetés: 2022. március 10.

Mindenkinek kellemes alkotói munkát kívánunk!